

Jeg vil haabe, at den Alliance, vi nu have faaet fra Landboernes Side, maa være stærk nok til at overvinde den Modstand, der hidtil har været rejst i denne Sag. Det er naturligvis af den største Betydning for Landbruget, det kan jeg saa godt forstaa. Jeg skal blot anføre et eneste Eksempel. Der produceres ved vore Andelsslagterier hver Uge c. 20,000 Pund Mørbrad. Det er en Vare, der vanskelig kan sælges i Udlandet, men hvoraf der vist kunde afsættes hver en Smule i Kjøbenhavn, naar man havde Lov til at føre den uhindret herind, men det have Landboerne ikke. Derved tilføres der Landbruget et meget stort Tab, og den kjøbenhavnske Befolkning afskæres fra at kunne faa et sundt og godt Næringsmiddel paa billig Maade. Jeg tror, at de Forhold, der i denne Henseende eksistere i Danmark, er der ikke Mage til i noget Land. At en Hovedstad afspærres sig fra det øvrige Land og søger at rejse saa mange Indskrænkninger og Hindringer som muligt for Landboernes Afsætning af deres Varer derinde, er vist nok ukendt alle andre Steder. Jeg synes ogsaa, at det er stridende mod, hvad der med Rette kan forlanges med Hensyn til sunde og naturlige Omsætningsforhold i Landet, idet Handelen besværes ved Acciseafgifter og de øvrige Kontrolforanstaltninger. Vi maa huske, at Kjøbenhavn er en stor Forbruger af Kød. Jeg skal blot nævne et Par Tal til Belysning heraf. Der blev her i Kjøbenhavn i det sidste Regnskabsaar slagtet 22 $\frac{1}{4}$ Million Pd. Kød, og der blev indført hertil ca. 31 Millioner Pund, det bliver altsaa tilsammen over 53 Millioner Pund. Det forbruges ganske vist ikke alt sammen her i Byen — jeg ved ikke, hvor meget der udføres — men selv om det er et ikke ubetydeligt Kvantum, der udføres, vil enhver kunne forstaa, at Hjemmemarkedet i Kjøbenhavn er meget stort, og at det har den største Betydning for Landbruget at kunne komme herind og beherske dette Hjemmemarked, uden at der lægges saadanne Hindringer i Vejen for den naturlige Omsætning, som Tilfældet er nu. Der er ogsaa en anden Side ved denne Sag, som jeg vil fremhæve, og som jeg desværre saa ofte har følt her i Rigsdagen, nemlig at den bidrager til, at der fra Landbrugets Side næres en Uvilje over for Kjøbenhavn. Ordet „Kjøbenhavneri“ er jo blevet et Stikord, som ofte anvendes med stort Held her i Salen, og jeg kan forstaa den Uvilje, der næres og skabes ved Forhold som de nævnte. Jeg kan forstaa, at Landboerne ikke kunne andet end

blive harme paa Kjøbenhavn, da disse Bestemmelser. Opretholdelse vanskeliggør dem at indføre deres Varer og, hvad der er endnu værre, mistænkeliggør og ned-sætter deres Varer i Udlandets Øjne. Det er derfor naturligt, at der i mange Landboeres Sind kan opstaa Bitterhed og Uvilje over for Kjøbenhavn, og hvis man kunde blive af med disse Kontrolbestemmelser, tror jeg, at det vil bidrage til, at et bedre Forhold kunde komme til Stede mellem Kjøbenhavn og Landbruget. Det er jo saaledes ved Kjøbenhavns Kødkontrol, at den anser sig for den bedste og ypperste i hele Landet, der er ingen over den og ingen ved Siden af den. Man skulde tro, at disse høje Tanker, som Kjøbenhavns Kødkontrol har om sig selv, maatte have faaet et haardt Knæk ved, hvad der er forefaldet for kort Tid siden, da man saa, at et Par Slagtere kunde spille Halløj med Kødkontrollen og køre ind med Kadavere af selvdøde Heste og faa 1ste Klasses Stempel derpaa. Jeg vil haabe, at det har bidraget til, at Kjøbenhavns Kødkontrol ikke længer vil nære disse høje Tanker om sig selv og nu vil være villig til at anerkende anden veterinærkyndig Kontrol, som udøves andetsteds her i Landet. Det er ogsaa det naturlige, at Kødkontrollen lægges derhen, hvor Dyrene slages, thi det er i Virkeligheden det eneste Sted, hvor en effektiv Kontrol kan udøves. Jeg vil derfor slutte med at udtale det samme Ønske, som den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Rønne (Blem) udtalte, at de to højtærede Ministre, den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Justitsminister, i Fællesskab ville søge at faa disse Forhold ændrede saaledes, at der kan skabes sunde og naturlige Omsætningsforhold for Landbrugets Produkter her i Kjøbenhavn. Det vil være til Gavn ikke alene for Landbrugerne, men ogsaa for hele den store kjøbenhavnske Befolkning, der saa vil kunne faa sine Næringsmidler billigere, end Tilfældet er nu.

Alberti: Da for en Række af Aar tilbage Forslag om en Huslejeskat her i Kjøbenhavn blev forelagt, fandt jeg Anledning til nøjere at gennemgaa Kjøbenhavns Kommunes Regnskaber og Budgetter, og jeg fandt der, at Kvægtorvet var en Institution, der gav Kommunen et betydeligt Underskud. Men i en Anmærkning til et af Budgetterne fandt jeg den trøstende Udtalelse, at det skulde nok i Fremtiden blive bedre, man haabede nemlig ved Kødkontrollens Virksomhed at til-